

NSPRV

NEZAVISNI SINDIKAT PROSVETNIH RADNIKA VOJVODINE

Novi Sad, Trg Slobode 3 tel/faks: 021/6616-886, 025/420-093, 023/515-757
e-mail: sindiso@sbb.rs, nsprv@open.telekom.rs, nsprv.zr@open.telekom.rs

Konačno Sindikat!

ВРЕМЕ (ЗА/РАС)ПЛЕТА

*Уместо изузећа од смањења плата траже једнократну помоћ,
пропуштено се мора надокнадити,
ПКУ угрожен, платни разреди „на дугом штапу“,
а „кровни закон“ још чека јавну расправу*

Иако је у прошли петак (30. јануара) изгледало да је договор на дохват руке, коловође штрајка су се побринуле да не дође до потписивања Споразума о решавању спорних питања (о прекиду штрајка), па самим тиме и до окончања штрајка и потписивања Посебног колективног уговора и нормализације наставе. Шта више, утврдили су да их је министар уцењивао, заборављајући да су у претходном поступку добровољно прихватили добре услуге републичке Агенције за мирно решавање спорова и у присуству миритеља, проф. др Живка Куљића утаничили и Споразум и коначну верзију ПКУ, а на основу Препоруке миритеља, Влада Републике Србије је **27.01.** прихватила ПКУ и овластила (закључцима) ресорне министре Вербића и Удовички да са синдикатима потпишу и Споразум о решавању свих спорних питања и, оно што је најважније за запослене у просвети – ПКУ за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика.

Непосредно после одбијања и Споразума, а тиме и ПКУ, представници синдиката изашли су са заједничким саопштењем на којем се опет налазе и потписи лидера синдиката који се већ дуже (један од почетка штрајка, а други од средине децембра) налазе на болничком лечењу, па самим тиме нису могли бити ни учесници у раду Штрајкачког одбора, ни преговарачког тима, а још мање потписници (да ли ће се можда овим позабавити тужилаштво, видеће се, али једно је јасно – да се ради о фалсификату и злоупотреби електронског потписа и печата, а све у функцији обмањивања просветне и друге јавности).

Након тога, синдикати су изашли са новим, па онда новијим, па онда још новијим текстовима споразума који на све личе, само не на онај који су већ једном написали, Влада прихватила, а они одбили. И тако кажу „штрајк се наставља до испуњења свих захтева“, иако је свима јасно да су већ одавно напустили крунски захтев – изузимање просвете од линеарног смањења зарада и уместо тога траже да се „Влада обавезе да ће у току 2015. године запосленима у основним и средњим школама и домовима ученика исплатити награду утврђену чланом 32. ПКУ“ (члан 2. Споразума), заборављајући да ако не потпишу ПКУ, од тог посла (читај: новогодишње награде) нема ништа, као уосталом ни од оне из децембра прошле године коју су тако лако одбили. Осим тога, они у истом члану 2. Споразума траже да се „Влада обавезе да ће у току 2015. године запосленима у ОШ и СШ и домовима ученика исплатити помоћ до висине плате запослено“, те да ће „преговори о висини и динамици ових исплата отпочети 01. јуна 2015. године“. Како су ови споразуми јавни, можете увидом у њих и сами проценити да ли то синдикати у штрајку раде на испуњењу захтева о изузимању просвете од смањења плата или покушавају поправити оно што су у децембру испустили и што би се могло поново десити тек за 10 до 11 месеци, јер је „брод већ одавно отпловио“. Што се тиче захтева да се синдикати укључе у израду платних разреда, то није било спорно ни у споразумима из децембра, а ни оним касније, као уосталом ни учешће репрезентативних синдиката у изради кровног закона,

који је, успут речено, као и ПКУ већ одавно завршен. Или можда није, јер видимо да је у најновијем предлогу Споразума опет у питање доведен не само раније апострофирани члан **130.** и **131.**, већ су „под лупу“ сада доведени и чланови **98, 99, 144** и **155.** ЗОСОВ.

Како је штрајк већ одавно начет, као што је и констатовао у свом саопштењу пензионисани лидер ФБГ и аутор саопштења која „потписују“ **4** председника, штрајкачи покушавају забунама да прошире штрајк на оне који су у њему већ били, па га окончали или на оне који у њему нису ни учествовали, тврдећи да, ако су нам плате умањене, да можемо некажњено скратити часове (мање радити) јер за то неће бити санкција, при томе пренебегавајући да су Законом о штрајку запосленом који штрајкује по Закону загарантована сва права, осим права на зараду за време проведено у штрајку, као и чињеницу да је у свим варијантама Споразума (о решавању спорних питања) утврђена обавеза да по престанку штрајка запослени у штрајку „*крз повећани број часова допунског и додатног рада надокнаде евентуално пропуштено градиво*“ (члан **8.** Споразума).

Наравно, треба додати и чињеницу да уколико то не буде урађено, по утврђивању коначне реализације, Министарство може ускратити средства за оно што није урађено јер се све исплате до коначног обрачуна по ЦЕНУС-у сматрају аконтацијама. Управо ради те чињенице наш Синдикат је сугерисао члановима и другим запосленима да уколико већ учествују у штрајку поштују одредбе, не само Закона о штрајку, већ и Закона о основном образовању и васпитању и Закона о средњем образовању и васпитању јер, уколико се штрајк организује у супротности са одредбама ових закона, директор је дужан да покрене дисциплински поступак, а једина мера коју може изрећи је престанак радног односа.

И на крају, како би били сигурни „да ли лаже коза или рог“, поменуте споразуме можете преузети са нашег сајта, па сами прочитати да ли то Штрајкачки одбор и даље ради на испуњењу захтева које је прокламовао или тражи излаз из ове ситуације. Пре би рекли – помаже одржању постојећег хаоса који, што време одмиче, све више прети да угрози регуларност школске године. Што се тиче надокнаде часова и пропуштеног градива, о том је могуће разговарати тек након окончања штрајка, као уосталом и о успеху преговора када будемо сумирали све оно што је обећано и оно што ће евентуално бити добијено.

Успут да поменемо, у ШУ Сомбор од укупно **107** школа на данашњи дан штрајка је било у **45** школа (**28** основних и **17** средњих).

Штрајкачки одбор је заседао јуче, **04.02.**, а наставак преговора (неслужбено) сутра (петак, **06.02.**), где ће свака од страна имати нови споразум, па остаје да само нагађамо да ли ће се пронаћи компромис или ће се ово стање „ни на небу, ни на земљи“ наставити. Да не будемо злочести и да не кажемо „до испуњења свих захтева“, јер у ту бајку не верују ни они који су је смислили.

Нови Сад, **05.02.2015.**год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач,
генерални секретар НСПРВ

